

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 5 października 2006 r.

w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego

(2006/719/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 61 lit. c), oraz art. 300 ust. 2 akapit pierwszy i art. 300 ust. 3 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego (HKPPM) jest działanie na rzecz stopniowego ujednoczenia zasad prawa prywatnego międzynarodowego. Dotychczas HKPPM przyjęła znaczną liczbę ważnych konwencji dotyczących różnych dziedzin prawa prywatnego międzynarodowego.
- (2) Od czasu wejścia w życie traktatu z Amsterdamu do kompetencji Wspólnoty należy przyjmowanie środków w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych mających skutki transgraniczne w zakresie koniecznym do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Wspólnota wykorzystwała te kompetencje, przyjmując liczne instrumenty, z których wiele pokrywa się częściowo lub całkowicie z obszarami działalności konferencji haskiej.
- (3) Konieczne jest, aby Wspólnota otrzymała status odpowiedni do jej roli ważnego podmiotu międzynarodowego w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i aby mogła wykonywać swoje zewnętrzne kompetencje, uczestnicząc jako pełnoprawny członek w prowadzonych przez konferencję haską negocjacjach konwencji dotyczących dziedzin objętych kompetencjami Wspólnoty.
- (4) Decyzją z dnia 28 listopada 2002 r. Rada upoważniła Komisję do prowadzenia negocjacji w sprawie warunków i zasad przystąpienia Wspólnoty do konferencji haskiej.

- (5) We wspólnym piśmie Komisji i prezydencji do konferencji haskiej z dnia 19 grudnia 2002 r. Wspólnota wystąpiła z wnioskiem o członkostwo w konferencji haskiej, wnioskując też o rozpoczęcie negocjacji.
- (6) W kwietniu 2004 r. Specjalna Komisja ds. Ogólnych i Politycznych konferencji haskiej wyraziła jednomyślną opinię, że Wspólnota zasadniczo powinna stać się członkiem konferencji haskiej, i określiła pewne kryteria i procedury dotyczące zasad jej członkostwa.
- (7) W czerwcu 2005 r. konferencja dyplomatyczna konferencji haskiej przyjęła w drodze konsensusu konieczne poprawki do statutu HKPPM (Statut) w celu umożliwienia regionalnej organizacji integracji gospodarczej przystąpienia do konferencji haskiej; następnie poproszono członków konferencji o oddanie głosów w sprawie poprawek, w miarę możliwości w terminie dziewięciu miesięcy.
- (8) Poprawki do statutu wejdą w życie trzy miesiące po poinformowaniu członków przez Sekretarza Generalnego HKPPM o osiągnięciu większości dwóch trzecich głosów wymaganej do wniesienia poprawek do statutu. Wkrótce po wejściu w życie poprawek Rada ds. Ogólnych i Politycznych na posiedzeniu nadzwyczajnym podejmie formalną decyzję w sprawie przystąpienia Wspólnoty do konferencji haskiej.
- (9) Wynik negocjacji w sprawie zmiany statutu konferencji haskiej jest zadowalający z perspektywy interesów Wspólnoty.
- (10) Artykuł 2A poprawionego statutu konferencji haskiej uprawnia Wspólnotę jako regionalną organizację integracji gospodarczej do członkostwa w konferencji haskiej.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

- (11) Wspólnota powinna przystąpić do konferencji haskiej.
- (12) Zgodnie z art. 3 protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo i Irlandia uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji.
- (13) Zgodnie z art. 1 i 2 protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie podlega,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

1. Wspólnota przystępuje do Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego (HKPPM) poprzez złożenie oświadczenia o przyjęciu statutu HKPPM (Statut) zamieszczonego w załączniku I do niniejszej decyzji, bezpośrednio po podjęciu przez tę HKPPM formalnej decyzji o przyjęciu Wspólnoty w poczet członków.

2. Wspólnota składa również deklarację kompetencji określającą dziedziny, w których państwa członkowskie do niej należące przeniosły na nią kompetencje, według wzoru zamieszczonego w załączniku II do niniejszej decyzji, jak również oświadczenie na temat niektórych kwestii dotyczących HKPPM zamieszczone w załączniku III do niniejszej decyzji.

3. Przewodniczący Rady jest niniejszym upoważniony do rozpoczęcia procedury koniecznej w celu nadania mocy prawnej ust. 1 i 2.

4. Tekst statutu załączony jest do niniejszej decyzji w postaci załącznika VI.

5. Do celów niniejszej decyzji określenie „państwo członkowskie” oznacza państwa członkowskie z wyjątkiem Danii.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 5 października 2006 r.

W imieniu Rady
K. RAJAMÄKI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Instrument przystąpienia do Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego

Pan J.H.A. VAN LOON
Sekretarz Generalny
Haska Konferencja Prawa Prywatnego Międzynarodowego
Scheveningseweg 6
NL – 2517 THE HAGUE/HAGA

Szanowny Panie!

Mam zaszczyt poinformować Pana, że Wspólnota Europejska postanowiła przystąpić do Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego. Tym samym proszę o przyjęcie niniejszego instrumentu, poprzez który Wspólnota Europejska akceptuje Statut Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego zgodnie z jego art. 2A. Załączam deklarację Wspólnoty Europejskiej zawierającą wyszczególnienie dziedzin, w których państwa członkowskie przeniosły swoje uprawnienia na Wspólnotę, jak również deklarację w sprawie niektórych kwestii dotyczących Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

Wspólnota Europejska oficjalnie i bez zastrzeżeń przyjmuje określone w statucie zobowiązania wynikające z członkostwa w Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego i oficjalnie podejmuje się wypełniać zobowiązania spoczywające na niej wraz z momentem jej przystąpienia.

Z wyrazami szacunku,

Przewodniczący Rady Unii Europejskiej

ZAŁĄCZNIK II

Deklaracja kompetencji Wspólnoty Europejskiej określająca dziedziny, w których jej państwa członkowskie przeniosły na nią swoje kompetencje

1. Niniejszą deklarację wydano zgodnie z art. 2A ust. 3 Statutu Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego. Określono w niej dziedziny, w których państwa członkowskie przeniosły swoje kompetencje na Wspólnotę Europejską.
2. Wspólnota Europejska posiada wewnętrzną kompetencję do przyjmowania ogólnych i szczegółowych przepisów dotyczących prawa prywatnego międzynarodowego w różnych dziedzinach w jej państwach członkowskich. W obszarach objętych zakresem działania konferencji haskiej do kompetencji Wspólnoty Europejskiej na mocy tytułu IV traktatu WE należy zwłaszcza przyjmowanie środków w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych mających skutki transgraniczne w zakresie niezbędnym do zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (art. 61 lit. c) i art. 65 traktatu WE). Tego rodzaju środki obejmują następujące działania:
  - a) poprawę i uproszczenie systemu transgranicznego doręczania aktów sądowych i pozasądowych; współpracę w dziedzinie gromadzenia dowodów; uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, w tym decyzji pozasądowych;
  - b) wspieranie zgodności norm mających zastosowanie w państwach członkowskich w dziedzinie kolizji ustaw i sporów o własność;
  - c) usuwanie przeszkód w należyтым biegu procedur cywilnych, wspierając w razie potrzeby zgodność norm procedury cywilnej mających zastosowanie w państwach członkowskich.
3. W dziedzinach, które nie należą do jej kompetencji wyłącznej, Wspólnota Europejska podejmuje działania, zgodnie z zasadą pomocniczości, tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim cele proponowanych działań nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary lub skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty Europejskiej. Działanie Wspólnoty Europejskiej nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
4. Wspólnota Europejska ma ponadto uprawnienia także w innych obszarach, które mogą stanowić przedmiot konwencji HKPPM, takich jak rynek wewnętrzny (art. 95 traktatu WE) czy ochrona konsumentów (art. 153 traktatu WE).
5. Wspólnota Europejska skorzystała ze swoich kompetencji, przyjmując liczne instrumenty zgodnie z art. 61 lit. c) traktatu WE, w tym:
  - rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego,
  - rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych,
  - rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych,
  - rozporządzenie Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych,
  - dyrektywa Rady 2003/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w celu usprawnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze,
  - rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, oraz
  - rozporządzenie (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych.

Przepisy dotyczące prawa prywatnego międzynarodowego zawarte są także w innych aktach prawnych Wspólnoty, zwłaszcza w takich dziedzinach, jak ochrona konsumentów, ubezpieczenia, usługi finansowe oraz własność intelektualna. Z tego względu dyrektywy Wspólnoty, na które wpływ miała konwencja haska w sprawie prawa właściwego dla niektórych praw dotyczących papierów wartościowych zapisanych na rachunku w instytucji pośredniczącej, zostały przyjęte na mocy art. 95 traktatu WE.

6. Wprawdzie w traktacie WE nie ma bezpośredniego odniesienia do kompetencji zewnętrznej Wspólnoty, jednak z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wynika, że wspomniane powyżej postanowienia traktatu WE tworzą podstawę prawną nie tylko dla wewnątrzwspólnotowych aktów prawnych, ale także dla zawierania przez Wspólnotę umów międzynarodowych. Wspólnota może zawierać umowy międzynarodowe, jeśli skorzystała już z kompetencji wewnętrznej w celu przyjęcia środków służących realizacji wymienionych powyżej wspólnych polityk lub jeśli zawarcie umowy międzynarodowej jest niezbędne dla osiągnięcia jednego z celów Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾. Kompetencja zewnętrzna Wspólnoty ma charakter wyłączny tam, gdzie umowa międzynarodowa wpływa na przepisy wewnątrzwspólnotowe lub zmienia zakres ich stosowania⁽²⁾. W takim przypadku podejmowanie działań zewnętrznych z udziałem państw trzecich lub organizacji międzynarodowych należy do zadań Wspólnoty, a nie państw członkowskich. Umowa międzynarodowa może być przedmiotem wyłącznej kompetencji Wspólnoty w całości bądź jedynie w pewnym zakresie.
7. Instrumenty Wspólnoty są zazwyczaj wiążące dla wszystkich państw członkowskich. W odniesieniu do tytułu IV traktatu WE zawierającego podstawę prawną współpracy sądowej w sprawach cywilnych specjalne uregulowanie stosuje się do Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa. Środki przyjęte na mocy tytułu IV traktatu WE nie są wiążące dla Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa oraz nie mają zastosowania do tych państw. Dania, Irlandia i Zjednoczone Królestwo uczestniczą w instrumentach prawnych przyjmowanych na mocy traktatu IV traktatu WE, jeśli notyfikują to Radzie. Irlandia i Zjednoczone Królestwo zdecydowały o uczestnictwie we wszystkich środkach wymienionych powyżej w pkt 5.
8. Zakres kompetencji przeniesionych przez państwa członkowskie na Wspólnotę Europejską zgodnie z traktatem WE jest ze swej natury podatny na zmiany. Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie będą dbać o to, aby każda zmiana w kompetencjach Wspólnoty była niezwłocznie zgłaszana do Sekretarza Generalnego Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego, jak przewidziano w art. 2A ust. 4 Statutu.

⁽¹⁾ Opinia 1/76 Trybunału Sprawiedliwości, Zb.Orz. 1977, str. 741; opinia 2/91, Zb.Orz. 1993, str. I-1061; sprawa 22/70 („AETR”); Komisja przeciwko Radzie, Zb.Orz. 1971, str. 263; sprawa C-467/98 („otwarte niebo”), Komisja przeciwko Danii, Zb.Orz. 2002, str. I-9519;

⁽²⁾ Sprawa 22/70 („AETR”); Komisja przeciwko Radzie, sprawa C-467/98 („otwarte niebo”), Komisja przeciwko Danii.

ZAŁĄCZNIK III

Oświadczenie Wspólnoty na temat niektórych kwestii dotyczących HKPPM

Wspólnota Europejska dokłada wszelkich starań w celu zbadania, czy przystąpienie przez nią do obecnych konwencji haskich, w odniesieniu do których Wspólnota posiada kompetencje, leży w jej interesie. Jeśli będzie to leżało w interesie Wspólnoty, podejmie ona we współpracy z HKPPM wszelkie wysiłki, aby przezwyciężyć trudności wynikające z braku klauzuli przewidującej przystąpienie regionalnej organizacji integracji gospodarczej do wspomnianych konwencji.

Ponadto Wspólnota dokłada dalszych starań, aby umożliwić przedstawicielom Stałego Biura HKPPM uczestniczenie w spotkaniach ekspertów organizowanych przez Komisję Wspólnot Europejskich, na których omawiane są sprawy będące przedmiotem zainteresowania HKPPM.

ZAŁĄCZNIK IV

STATUTE OF THE HAGUE CONFERENCE ON PRIVATE INTERNATIONAL LAW

The Governments of the countries hereinafter specified:

the Federal Republic of Germany, Austria, Belgium, Denmark, Spain, Finland, France, Italy, Japan, Luxembourg, Norway, the Netherlands, Portugal, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Sweden and Switzerland;

In view of the permanent character of the Hague Conference on Private International Law;

Desiring to stress that character;

Having, to that end, deemed it desirable to provide the Conference with a Statute;

Have agreed upon the following provisions:

Article 1

The purpose of the Hague Conference is to work for the progressive unification of the rules of private international law.

Article 2

Members of the Hague Conference on Private International Law are the States which have already participated in one or more Sessions of the Conference and which accept the present Statute.

Any other State, the participation of which is from a juridical point of view of importance for the work of the Conference, may become a Member. The admission of new Member States shall be decided upon by the Governments of the participating States, upon the proposal of one or more of them, by a majority of the votes cast, within a period of six months from the date on which that proposal is submitted to the Governments.

The admission shall become effective upon the acceptance of the present Statute by the State concerned.

Article 2A

1. The Member States may, at a meeting concerning General Affairs and Policy where the majority of Member States is present, by a majority of the votes cast, decide to admit also as a Member any Regional Economic Integration Organisation which has submitted an application for membership to the Secretary General. References to Members under this Statute shall include such Member Organisations, except as otherwise expressly provided. The admission shall become effective upon the acceptance of the Statute by the Regional Economic Integration Organisation concerned.

2. To be eligible to apply for membership of the Conference, a Regional Economic Integration Organisation must be one constituted solely by sovereign States to which its Member States have transferred competence over a range of matters within the purview of the Conference, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters.

3. Each Regional Economic Integration Organisation applying for membership shall, at the time of such application, submit a declaration of competence specifying the matters in respect of which competence has been transferred to it by its Member States.

4. Each Member Organisation and its Member States shall ensure that any change regarding the competence of the Member Organisation or in its membership shall be notified to the Secretary General, who shall circulate such information to the other Members of the Conference.

5. Member States of the Member Organisation shall be presumed to retain competence over all matters in respect of which transfers of competence have not been specifically declared or notified.

6. Any Member of the Conference may request the Member Organisation and its Member States to provide information as to whether the Member Organisation has competence in respect of any specific question which is before the Conference. The Member Organisation and its Member States shall ensure that this information is provided on such request.

7. The Member Organisation shall exercise membership rights on an alternative basis with its Member States that are Members of the Conference, in the areas of their respective competences.

8. The Member Organisation may exercise on matters within its competence, in any meetings of the Conference in which it is entitled to participate, a number of votes equal to the number of its Member States which have transferred competence to the Member Organisation in respect of the matter in question, and which are entitled to vote in and have registered for such meetings. Whenever the Member Organisation exercises its right to vote its Member States shall not exercise theirs, and conversely.

9. 'Regional Economic Integration Organisation' means an international organisation that is constituted solely by sovereign States, and to which its Member States have transferred competence over a range of matters, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters.

Article 3

1. The Council on General Affairs and Policy (hereafter the Council), composed of all Members, has charge of the operation of the Conference. Meetings of the Council shall, in principle, be held annually.

2. The Council ensures such operation through a Permanent Bureau the activities of which it directs.

3. The Council shall examine all proposals intended to be placed on the agenda of the Conference. It shall be free to determine the action to be taken on such proposals.

4. The Netherlands Standing Government Committee, instituted by Royal Decree of February 20 1897 with a view to promoting the codification of private international law, shall, after consultation with the Members of the Conference, determine the date of the Diplomatic Sessions.

5. The Standing Government Committee shall address itself to the Government of the Netherlands for the convocation of the Members. The Chair of the Standing Government Committee presides over the Sessions of the Conference.

6. The Ordinary Sessions of the Conference shall, in principle, be held every four years.

7. If necessary, the Council may, after consultation with the Standing Government Committee, request the Government of the Netherlands to convene the Conference in Extraordinary Session.

8. The Council may consult the Standing Government Committee on any other matter relevant to the Conference.

Article 4

1. The Permanent Bureau shall have its seat at The Hague. It shall be composed of a Secretary General and four Secretaries who shall be appointed by the Government of the Netherlands upon presentation by the Standing Government Committee.

2. The Secretary General and the Secretaries must possess appropriate legal knowledge and practical experience. In their appointment account shall also be taken of diversity of geographic representation and of legal expertise.

3. The number of Secretaries may be increased after consultation with the Council and in accordance with Article 9.

Article 5

Under the direction of the Council, the Permanent Bureau shall be charged with:

(a) the preparation and organisation of the Sessions of the Hague Conference and the meetings of the Council and of any Special Commissions;

(b) the work of the Secretariat of the Sessions and meetings envisaged above;

(c) all the tasks which are included in the activity of a secretariat.

Article 6

1. With a view to facilitating communication between the Members of the Conference and the Permanent Bureau, the Government of each of the Member States shall designate a national organ and each Member Organisation a contact organ.

2. The Permanent Bureau may correspond with all the organs so designated and with the competent international organisations.

Article 7

1. The Sessions and, in the interval between Sessions, the Council, may set up Special Commissions to prepare draft Conventions or to study all questions of private international law which come within the purpose of the Conference.
2. The Sessions, Council and Special Commissions shall, to the furthest extent possible, operate on the basis of consensus.

Article 8

1. The budgeted costs of the Conference shall be apportioned among the Member States of the Conference.
2. A Member Organisation shall not be required to contribute in addition to its Member States to the annual budget of the Conference, but shall pay a sum to be determined by the Conference, in consultation with the Member Organisation, to cover additional administrative expenses arising out of its membership.
3. In any case, travelling and living expenses of the delegates to the Council and the Special Commissions shall be payable by the Members represented.

Article 9

1. The budget of the Conference shall be submitted each year to the Council of Diplomatic Representatives at The Hague for approval.
2. These Representatives shall also apportion among the Member States the expenses which are charged in that budget to the latter.
3. The Diplomatic Representatives shall meet for such purposes under the chairmanship of the Minister of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

Article 10

1. The expenses resulting from the Ordinary and Extraordinary Sessions of the Conference shall be borne by the Government of the Netherlands.
2. In any case, the travelling and living expenses of the delegates shall be payable by the respective Members.

Article 11 (French text only)

Les usages de la Conférence continuent à être en vigueur pour tout ce qui n'est pas contraire au présent Statut ou aux Règlements.

Article 12

1. Amendments to the present Statute must be adopted by consensus of the Member States present at a meeting concerning General Affairs and Policy.
2. Such amendments shall enter into force, for all Members, three months after they are approved by two thirds of the Member States in accordance with their respective internal procedures, but not earlier than nine months from the date of their adoption.
3. The meeting referred to in paragraph 1 may change by consensus the periods of time referred to in paragraph 2.

Article 13

To provide for their execution, the provisions of the present Statute will be complemented by Regulations. The Regulations shall be established by the Permanent Bureau and submitted to a Diplomatic Session, the Council of Diplomatic Representatives or the Council on General Affairs and Policy for approval.

Article 14

1. The present Statute shall be submitted for acceptance to the Governments of States which participated in one or more Sessions of the Conference. It shall enter into force as soon as it is accepted by the majority of the States represented at the Seventh Session.
2. The statement of acceptance shall be deposited with the Netherlands Government, which shall make it known to the Governments referred to in the first paragraph of this Article.

3. The Netherlands Government shall, in the case of the admission of a new Member, inform all Members of the statement of acceptance of that new Member.

Article 15

1. Each Member may denounce the present Statute after a period of five years from the date of its entry into force under the terms of Article 14(1).

2. Notice of the denunciation shall be given to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands at least six months before the expiration of the budgetary year of the Conference, and shall become effective at the expiration of the said year, but only with respect to the Member which has given notice thereof.

The English and French texts of this Statute, as amended on..... 200..., are equally authentic.

STATUT DE LA CONFÉRENCE DE LA HAYE DE DROIT INTERNATIONAL PRIVÉ

Les gouvernements des pays ci-après énumérés:

la République fédérale d'Allemagne, l'Autriche, la Belgique, le Danemark, l'Espagne, la Finlande, la France, l'Italie, le Japon, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, la Suède et la Suisse;

considérant le caractère permanent de la Conférence de La Haye de droit international privé;

désirant accentuer ce caractère;

ayant, à cette fin, estimé souhaitable de doter la Conférence d'un statut;

sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

La Conférence de La Haye a pour but de travailler à l'unification progressive des règles de droit international privé.

Article 2

Sont membres de la Conférence de La Haye de droit international privé les États qui ont déjà participé à une ou plusieurs sessions de la Conférence et qui acceptent le présent statut.

Peuvent devenir membres tous autres États dont la participation présente un intérêt de nature juridique pour les travaux de la conférence. L'admission de nouveaux États membres est décidée par les gouvernements des États participants, sur proposition de l'un ou de plusieurs d'entre eux, à la majorité des voix émises, dans un délai de six mois, à dater du jour où les gouvernements ont été saisis de cette proposition.

L'admission devient définitive du fait de l'acceptation du présent statut par l'État intéressé.

Article 2A

1. Les États membres de la Conférence peuvent, lors d'une réunion relative aux affaires générales et à la politique rassemblant la majorité d'entre eux, à la majorité des voix émises, décider d'admettre également comme membre toute organisation régionale d'intégration économique qui a soumis une demande d'admission au secrétaire général. Toute référence faite dans le présent statut aux membres comprend ces organisations membres, sauf dispositions contraires. L'admission ne devient définitive qu'après l'acceptation du statut par l'organisation régionale d'intégration économique concernée.

2. Pour pouvoir demander son admission à la Conférence en qualité de membre, une organisation régionale d'intégration économique doit être composée uniquement d'États souverains, et doit posséder des compétences transférées par ses États membres pour un éventail de questions qui sont du ressort de la conférence, y compris le pouvoir de prendre des décisions sur ces questions engageant ses États membres.

3. Chaque organisation régionale d'intégration économique qui dépose une demande d'admission présente, en même temps que sa demande, une déclaration de compétence précisant les questions pour lesquelles ses États membres lui ont transféré compétence.

4. Une organisation membre et ses États membres doivent s'assurer que toute modification relative à la compétence ou à la composition d'une organisation membre est notifiée au secrétaire général, lequel diffuse cette information aux autres membres de la Conférence.

5. Les États membres d'une organisation membre sont réputés conserver leurs compétences sur toute question pour laquelle des transferts de compétence n'ont pas été spécifiquement déclarés ou notifiés.

6. Tout membre de la Conférence peut demander à l'organisation membre et ses États membres de fournir des informations quant à la compétence de l'organisation membre à l'égard de toute question spécifique dont la Conférence est saisie. L'organisation membre et ses États membres doivent s'assurer que ces informations sont fournies en réponse à une telle demande.

7. L'organisation membre exerce les droits liés à sa qualité de membre en alternance avec ses États membres qui sont membres de la conférence, dans leurs domaines de compétence respectifs.

8. L'organisation membre peut disposer, pour les questions relevant de sa compétence, dans toute réunion de la Conférence à laquelle elle est habilitée à participer, d'un nombre de voix égal au nombre de ses États membres qui lui ont transféré compétence sur la matière en question, et qui sont habilités à voter lors de cette réunion et se sont enregistrés pour celle-ci. Lorsque l'organisation membre exerce son droit de vote, ses États membres n'exercent pas le leur, et inversement.

9. «Organisation régionale d'intégration économique» signifie une organisation internationale composée uniquement d'États souverains et qui possède des compétences transférées par ses États membres pour un éventail de questions, y compris le pouvoir de prendre des décisions engageant ses États membres sur ces questions.

Article 3

1. Le fonctionnement de la Conférence est assuré par le conseil sur les affaires générales et la politique (ci-après: le conseil), composé de tous les membres. Les réunions du conseil se tiennent en principe tous les ans.

2. Le conseil assure ce fonctionnement par l'intermédiaire d'un bureau permanent dont il dirige les activités.

3. Le conseil examine toutes les propositions destinées à être mises à l'ordre du jour de la conférence. Il est libre d'apprécier la suite à donner à ces propositions.

4. La commission d'État néerlandaise, instituée par décret royal du 20 février 1897 en vue de promouvoir la codification du droit international privé, fixe, après consultation des membres de la conférence, la date des sessions diplomatiques.

5. La commission d'État s'adresse au gouvernement des Pays-Bas pour la convocation des membres. Le président de la commission d'État préside les sessions de la Conférence.

6. Les sessions ordinaires de la Conférence auront lieu, en principe, tous les quatre ans.

7. En cas de besoin, le conseil peut, après consultation de la commission d'État, prier le gouvernement des Pays-Bas de réunir la Conférence en session extraordinaire.

8. Le conseil peut consulter la commission d'État sur toute autre question intéressant la conférence.

Article 4

1. Le bureau permanent a son siège à La Haye. Il est composé d'un secrétaire général et de quatre secrétaires qui sont nommés par le gouvernement des Pays-Bas sur présentation de la commission d'État.

2. Le secrétaire général et les secrétaires devront posséder des connaissances juridiques et une expérience pratique appropriées. La diversité de la représentation géographique et de l'expertise juridique seront également prises en compte dans leur nomination.

3. Le nombre des secrétaires peut être augmenté après consultation du conseil et conformément à l'article 9.

Article 5

Sous la direction du conseil, le bureau permanent est chargé:

- a) de la préparation et de l'organisation des sessions de la Conférence de La Haye, ainsi que des réunions du conseil et des commissions spéciales;
- b) des travaux du secrétariat des sessions et des réunions ci-dessus prévues;
- c) de toutes les tâches qui rentrent dans l'activité d'un secrétariat.

Article 6

1. En vue de faciliter les communications entre les membres de la Conférence et le bureau permanent, le gouvernement de chacun des États membres doit désigner un organe national, et chaque organisation membre un organe de liaison.

2. Le bureau permanent peut correspondre avec tous les organes ainsi désignés, et avec les organisations internationales compétentes.

Article 7

1. Les sessions, et dans l'intervalle des sessions, le conseil, peuvent instituer des commissions spéciales, en vue d'élaborer des projets de convention ou d'étudier toutes questions de droit international privé rentrant dans le but de la conférence.
2. Les sessions, le conseil et les commissions spéciales fonctionnent, dans toute la mesure du possible, sur la base du consensus.

Article 8

1. Les coûts prévus au budget annuel de la Conférence sont répartis entre les États membres de la conférence.
2. Une organisation membre n'est pas tenue de contribuer au budget annuel de la conférence, en plus de ses États membres, mais verse une somme, déterminée par la Conférence en concertation avec l'organisation membre, afin de couvrir les dépenses administratives additionnelles découlant de son statut de membre.
3. Dans tous les cas, les indemnités de déplacement et de séjour des délégués au conseil et aux commissions spéciales sont à la charge des membres représentés.

Article 9

1. Le budget de la Conférence est soumis, chaque année, à l'approbation du conseil des représentants diplomatiques des États membres à La Haye.
2. Ces représentants fixent également la répartition, entre les États membres, des dépenses mises par ce budget à la charge de ces derniers.
3. Les représentants diplomatiques se réunissent, à ces fins, sous la présidence du ministre des affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas.

Article 10

1. Les dépenses, résultant des sessions ordinaires et extraordinaires de la conférence, sont prises en charge par le gouvernement des Pays-Bas.
2. En tout cas, les indemnités de déplacement et de séjour des délégués sont à la charge des membres respectifs.

Article 11

Les usages de la Conférence continuent à être en vigueur pour tout ce qui n'est pas contraire au présent statut ou au règlement.

Article 12

1. Les modifications au présent statut doivent être adoptées par consensus des États membres présents lors d'une réunion sur les affaires générales et la politique.
2. Ces modifications doivent entrer en vigueur, pour tous les membres, trois mois après leur approbation, conformément à leurs procédures internes respectives, par les deux tiers des États membres, mais pas avant un délai de neuf mois suivant la date de leur adoption.
3. La réunion mentionnée au paragraphe premier peut, par consensus, modifier les délais mentionnés au paragraphe 2.

Article 13

Les dispositions du présent statut seront complétées par des règlements, en vue d'en assurer l'exécution. Ces règlements seront établis par le bureau permanent et soumis à l'approbation d'une session diplomatique, du conseil des représentants diplomatiques ou du conseil sur les affaires générales et la politique.

Article 14

1. Le présent statut sera soumis à l'acceptation des gouvernements des États ayant participé à une ou plusieurs sessions de la conférence. Il entrera en vigueur dès qu'il sera accepté par la majorité des États représentés à la septième session.
2. La déclaration d'acceptation sera déposée auprès du gouvernement néerlandais, qui en donnera connaissance aux gouvernements visés au premier alinéa de cet article.

3. Le gouvernement néerlandais notifie, en cas d'admission d'un nouveau membre, la déclaration d'acceptation de ce nouveau membre à tous les membres.

Article 15

1. Chaque membre pourra dénoncer le présent statut après une période de cinq ans à partir de la date de son entrée en vigueur aux termes de l'article 14, premier alinéa.

2. La dénonciation devra être notifiée au ministère des affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas, au moins six mois avant l'expiration de l'année budgétaire de la conférence, et produira son effet à l'expiration de ladite année, mais uniquement à l'égard du membre qui l'aura notifiée.

Les textes français et anglais du statut, tel que modifié le ..... 200., font également foi.
